

[Økonomiministeren]

Ser vi på beskæftigelsen, er der just kommet nye ATP-tal for tredje kvartal, og disse tal viser, at den samlede beskæftigelse blandt lønmodtagerne er faldende, og det er jo et klart modstykke til den stigende ledighed.

I tredje kvartal var det beskæftigede antal lønmodtagere godt 15.000 lavere end i tredje kvartal sidste år, og det svarer til et fald på 0,8 pct. Nedgangen i beskæftigelsen har været kraftigst i byggeriet, industrien og i detailhandelen; i øvrige erhverv er beskæftigelsen stort set uændret i forhold til sidste år. Dette er, især i forhold til den finansielle sektor, en ny udvikling. Der var en klar tendens til en stigende beskæftigelse i den private servicesektor – ejendomshandel, konsulentfirmaer, reklamebureauer osv. – men det er ikke længere tilfældet. Især inden for den finansielle sektor kan man nu se, at et mætningspunkt åbenbart er nået.

Det er efter regeringens opfattelse et glædeligt træk, at de seneste tal viser, at det nu er ved at være lykkedes at bremse opgangen i den offentlige sektors beskæftigelse. Den samlede beskæftigelse i den offentlige sektor var i tredje kvartal stor set uændret i forhold til tredje kvartal sidste år. Det skal ses på baggrund af dels aftalen i juni med kommunerne om de kommunale budgetter, dels lønsumsbegrænsningen på 2 pct. for staten, der blev besluttet før resten af 1988.

Når man ser på de sæsonkorrigerede ATP-tal, så har beskæftigelsen været faldende siden fjerde kvartal 1987. Hvad specielt angår industrien, tyder de særlige beskæftigelsesoplysninger for dette erhverv på, at faldet i beskæftigelsen hørte op på et tidspunkt i begyndelsen af indeværende år. Korrigeret for sæson har beskæftigelsen i industrien antagelig ligget stort set stabilt lige siden februar og frem til den seneste oplysning fra august. Der er således håb om, at faldet i industriens beskæftigelse er ophørt. Det netop offentliggjorte konjunkturbarometer for industrien peger i retning af, at denne stabilitet for beskæftigelsen fortsætter i fjerde kvartal, og baggrunden for, at der er sket en stabilisering af beskæftigelsen i industrien, er den fortsat ret gode udvikling i industrieksporten, samtidig med at faldet i erhvervenes materielinvesteringer er ophørt og muligvis er vendt til en vis opgang. For det private forbrug peger de seneste oplysninger også hen imod, at faldet er ophørt.

Mens jeg er ved industriens forhold, kan det i øvrigt nævnes, at når man sammenholder oplysningerne om udviklingen i antallet af præsterede arbejdstimer med omsætningen i faste priser, så peger det i retning af, at produktivitetstigningerne i 1988 er betydeligt større end i årene forinden. Det er et glædeligt træk i den økonomiske udvikling, og man kan håbe på, at det er et tegn på, at de store investeringer i de foregående år er begyndt at kaste af sig. Ganske vist betyder store produktivitetstigninger umiddelbart et lavere beskæftigelsesniveau, men på længere sigt vil de positive virkninger vise sig i form af bedre konkurrenceevne og højere realindkomst, og derved vil de kunne danne baggrund for en sund udvikling i beskæftigelsen.

Stigningen i ledigheden har hidtil været særlig kraftig i byggefagene. I modsætning til, hvad der gælder i industrien, må det påregnes, at beskæftigelsesfaldet i byggeriet vil fortsætte i nogen tid endnu. Det skyldes især, at erhvervsbyggeriet først begyndte at gå ned ret sent, og at man på dette område formentlig ikke har nået bunden endnu. Boligbyggeriet er stadig faldende, men heldigvis i aftagende tempo, og rentefaldet vil på disse områder efterhånden kunne bidrage til en bedring af udviklingen. Vurderingen af, at byggeriets beskæftigelse fortsat vil falde, bekræftes også af konjunkturbarometeret for dette erhverv.

Jeg vil efter disse statistiske oplysninger, som jeg synes er vigtige at have med i vores debat, vende mig til en nærmere redegørelse for regeringens syn på, hvordan vi bekæmper ledigheden på bedste måde.

Hvad angår de særlig vanskeligt stillede grupper på arbejdsmarkedet vil jeg først henvise til det forlig, som regeringen i august indgik med Socialdemokratiet om arbejdstilbudsordningen for langtidsledige. Jeg skal ikke gå i detaljer med forliget her. Man er med forliget på dette område nået frem til en ordning, der har skabt en reel forbedring af de langtidslediges uddannelses- og beskæftigelsesmæssige muligheder, også derved, at man jo nu på et tidligere tidspunkt griber ind med foranstaltninger over for mennesker, der bliver ledige.

Men arbejdstilbudsordningen omfatter jo kun en del af de langtidsledige, nemlig dem, der har foden inden for i arbejdsløshedsforsikringssystemet. For store grupper af unge gæl-